

רחל מרחלת על כל העולם

תשבץ

אני מתה על תשכצים, גם אתם? קחו נייר וציירו מישצות בסדר להלן: מאונך:
 (1) עורדין תליאביני ידוע.
 (2) ארכיטקט תליאביני, גם הוא ידוע.
 (3) בניידמגורים ברחוב תליאביני יקר.
 מאונך:
 (1) אשת עורדין.
 (2) מאהבת הארכיטקט.
 (3) הדידה הכי יפה בעיר, בעזרתו של 2 מאונך.
 זהו פרס לא יוגרל בין הפותרים. מי אמר שיש ככלל פיתרון.

אות ארגעה

סוף סוף אפשר לנשום בשקט. כהנהלת אל-על ובחוגי העליונים הישראליים פשטה הידיעה כשרפה: אחד הדיילים באל-על חלה בתסמונת ההומורסכסואלים ואושפז בבית-החולים איכילוב בתליאביני.
 באל-על רק הסטודרו יודע-דבר. כולם פחדו שאם ייודע רב המחלה, תיפגע החברה קשות. בסוף השבוע שוחרר הבחור בריא ושלם מבית-החולים, וכולם נשמו לרווחה.

המיישר

תמיד אני כותבת על מי שבאים לארץ ולוקחים לנו את היפות ביותר. הפעם הסיפור הוא הפוך. יפה כואת היא ניצה לרר, גרושה ישראלית המתגוררת בניו-יורק, שם היא מנהלת חנות מפורסמת לתכשיטים.
 היא פגשה בחילטון את מנתח-האף המפורסם הד"ר שולמן. הוא היה שבור-לב, כי הוא נפרד מאשתו, ועבר התקף-לב.
 אך מתברר שמאו הפגישה עם ניצה הוא מתאושש בצעדי-עקב. עובדה: ניצה עומדת להצטרף אליו בימים אלה בארץ.

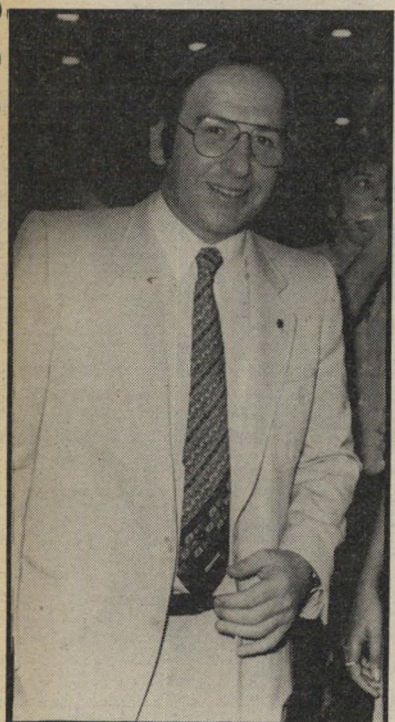
סוף סוף

אופירה שור מהטלוויזיה הלימודית — כך סיפרו לי חברים — הגיעה סוף-סוף למנוחה ולשלווה.
 הבולגריה הגבוהה, בעלת אף משופץ במיק צת, משכה תמיד תשומת-לב. יכולתם תמיד לפגוש סביבה ירידים, ובעיקר: המון מחזורים. לפני שלוש שנים נטלה חופשה ונסעה ללונדון, לבלות קצת בחברתו של המחזור התורן, יהודי אנגלי, חתיך לא נורמלי. אך לפני שה עניינים הגיעו לתכלית, הופ — שבה ארצה. כאן, בארץ, כך לחשו תמיד, היא קיימה רומן מתמשך של שנים עם עובדה-טלוויזיה, שהת אלמו. ומאז אין רואים עוד את אופירה. היא נעלמה מהגוף.
 האם נשמע בקרוב את מארשהחתונה?

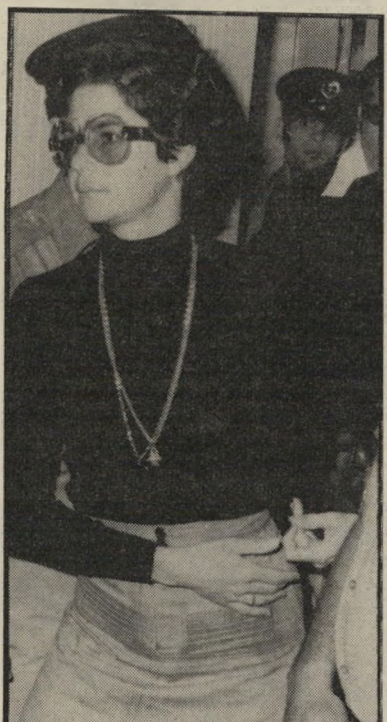
פחד גבהים? איפה!

ביום החמישי האחרון יצאה הטיסה האחרונה של השבוע מניו-יורק כ-2.30, לפי שעון ניר יורק, הג'אמבו היה גרוש בנוסעים, והכל התנהל על מיינוחות.
 כשהקרנו על המסך סרט אילם, בגלל תקלה במערכת-הקול, ניסתה ילדה למשוך שמיכה מעל שורת המושבים שלידה, והופ, תקלה לא נעימה. זוג נוסעים היה באמצע פעילות מינית סוערת.
 הילדה נתקפה כהלם, וכן גם הדיילת, שנקראה לעזרה. ואילו השניים כשלהם. יהודי מגודל-זקן, שישב בקצה השורה, האדים כסלק. הדייל הראשי הוועק, וגם ממנו כישק. הזוג שלא להפריע, רק כשהחלה מהומה רצינית, פסקה הפעילות הסוערת.

חתונה בשוקולד

אבי פילוסוף חתן -

דליה רבין כלה -

מפה לאוזן נמסר שלאה רבין מספרת שמול טוב, דליה עומדת להיענות להצעת-הנשואין שהוצעה לה לפני שבוע. המציע אינו אלא אבי פילוסוף, חברה של דליה מזה חצי שנה. חוץ מזה הוא גם מנכ"ל משותף של מיפעלי עלית. שניהם היו כבר נשואים בעבר. דליה התגרשה אחרי שבעלה אברהם בן-ארי השתקם בעיקבות תאונת-דרכים קשה שבה נפגע בגולגלתו. לשניים שני ילדים, בן ובת. אבי פילוסוף מוכר כאיש מקסים, בעל חוש-הומור מפותח, ועוד כל מיני מעלות טובות, היה בעבר בעלה של תמי סרומצ'ניק, בתו של אחד מבעלי עלית. כשהתגרשו, נותרה האם עם הבת בת 14, ואילו הוא נותר עם הג'וב. מסתבר שעוד מעלה יש לו: הוא מוכשר, וחבל היה למישפחת פרומצ'נקו לוותר על שרותיו.
 לאה רבין, כמו כל אם יהודיה, היתה עסוקה מאז גירושה של דליה בשתי משימות: דאגה לנכדים והתבוננות מעמיקה בצעירים מבטיחים. עכשיו זה נגמר. מי יותר מבטיח מאבי פילוסוף? לא ידוע עדיין אם דליה תמשיך בעבודתה כעורכת-דין בפרקליטות. אחרי הכל, קפה שוקולד וופלות לא יעלו לה עוד בכסף. אז בשביל מה לעבוד?

גיזבר, גובה וקופאי לחברה להגנת הטבע

«וכך קשרו אותי?»
 «לא. בסוף הירשו לי ללבוש חצאית, ואחר-כך קשרו אותי.»
 עד כאן קורות הלילה ההוא.
 אילו הייתי במקום השודדים, הייתי בורחת מהארץ. תמיד טענתי שירידת הערכים במדינה מהווה אות-אזהרה לכאן. אם אלה שודדים, אני צולת!
 תארו לעצמכם שמחר עוצר אותם אברהם תורגמן — זה שבא אליה ב-6 כבוקר — ושולח אותם לשבע שנות-מאסר. זה כלום לעומת מה שיעשו להם החברה בכלא. להושיט לה את החצאית? הם יצאו מדעתם? כך מתנהג שודר עברי? שלושה מהחברה' לבר עם פנינלה, ומתנהגים כמו ג'נטלמנים אנגליים? לאן הגענו?
 ואולי לא היו ככלל שודדים, אלא היו הגיזבר, הגובה והקופאי של החברה להגנת הטבע.
 וכדי שלא יבואו שנית — כך נודע לי מחוגים יודע-דבר — טיכסו

כ-04.30 נשמע צילצול במוקד המיטרה. יוסף בירנבאום, עובד במערכת-הביטחון, היה על הקו. שודדים! שודדים! כרגע שררו את פנינה רוזנבלום, שכנתי ברח' הנרייטה סאלר!
 מכל קצווי העיר נהרו מכוניות המרור המרכזי, כשהצפירות עולות ויורדות, האורות מהבהבים, ונעצרו בחריקה לפני הבית. כשהנשק ניד, עלו השוטרים בריצה מטורפת. אך כרוך השם הכל היה בסדר. היא היתה שלמה ובריאה, רק קצת נסערת.
 אחרי שעה כבר היה מפקד-המחוז לידה, כדי להרגיעה. ולא רק הוא, אולי עוד עשרה קצינים. בשוק בצלאל לא היו אותו בוקר יותר פלאפלים. כשיש כלי-כך הרבה מיטרה בסביבה נרגעים מהר. אז יש גם ראש להומין קצת עיתונות ורדי, להצטלם בכבלים כך או אחרת, לכל עיתון תמונה אכסכלוסיבית.
 מה עוד? היא עוד לא טילפנה אלי. אז היא טילפנה פעם-פעמיים ושלשה, עד שקלטתי.
 אז בניגוד למה שקראתם בעיתונים, זאת לא היתה כותנת-לילה. היא

פנינה רוזנבלום מדגימה איך כבלו אותה השודדים כך מתנהג שודר עברי?

רוזנבלום-תורגמן עצה. היא מתחברת, תמורת אלף דולר, ישירות למוקד, כמו אתרים ביטחוניים ממדרגה ראשונה, הללויה.
 גמרנו עוד לא גמרנו! את העיקר שכחתי. בימים הקרובים חונכת פנינה את מישרדה החדש — סוכנות-ביטוח, בשותפות עם אבי בהן. ומי יפרסם את הסוכנות, ואת הצורך בביטוח נגד גנבה ושוד?

רק ישנה בטיישירט, כי המוגן מקרר חזק בלילה. ולמה לברז? כי החבר במילואים.
 «פנינה, אם ישנת רק בטיישירט הרי זו...»
 «לא. כשביקשתי שהם ירשו לי ללבוש משהו, אמרו: אל תדאגי, כבר ראינו את הכל.»